

Verlag wandelweekend Voerstreek

(16 & 17 sept 2017)

Na ons succesverhaal in de Ardennen van vorig jaar (wat betreft mooie wandelingen), lag het voor de hand dat er dit jaar een sequel in de maak was.

De keuze viel op een tweedaagse in de Voerstreek. Niet zonder slag of stoot ging er eerder een verkenningsteam op pad bestaande uit: Geert, Dominique en Eric. Al gauw kwamen ze eensgezind tot een besluit: deze streek is op het lijf geschreven voor onze Lijnstappers !

De gemeente Voeren grenst in het noorden aan de Nederlandse provincie Limburg en in het zuiden aan de Waalse provincie Luik. De streek kwam in de jaren 80 in het nieuws met destijds burgemeester Jose Happart, welke zich verzette tegen de overheveling van de Voerstreek naar de Nederlandstalige provincie Limburg.

De Voerstreek heeft een bewegwijzerend wandel netwerk samengesteld uit knooppunten met een totale lengte van 150km. Het grootste deel is natuurreserveaat met een tiental kastelen, holle wegen, vakwerkhoeves, dorpspompen en wegkruisen...

Zaterdag 16 september 2017: om 7u samenkomst aan de parking E17 waar we met z'n 25 al carpoolend de 180km de trip naar het land Van Herve aanvatten. Weersvoorspelling voor het weekend: 60% kans op neerslag met max. temperaturen van 15 graden in het zuiden van het land. We will see...

Afspraak 9.30-10u in de jeugherberg "De Veurs" , genoemd naar de gelijknamige rivier & gehucht.

De streek is ook bekend als "klein Bokrijk" . De eerste indrukken van de herberg waren positief, heel basic maar voorzien van alle faciliteiten. Het ruime terras verschaftte een mooi uitzicht op een indrukwekkende spoorwegbrug die heden nog dienst doet als goederenvervoer.

Terwijl de groep zich opmaakte voor de eerste wandeling ontfermden Anne en Christine zich over hun onfortuinlijke vriendin Fanny die zich moest verplaatsen in een tweewielig cabrioortje wegens een voetblessure. Het trio maakte van de nood een deugd en planden een dagje shoppen in Maastricht. Hoe "sjiek is miech dat?!"

Tegen alle verwachtingen in waren de weermakers ons goedgezind en startten we de wandeling omstreeks 10.15u met overwegend zon en een milde 17 graden. Het begin was meteen een pittig kuitenbijtertje op een geaccidenteerde holle weg met losse stenen en veel modder, maar al vrij snel veranderde ons pad in een glooiend landschap met groene valleien en wondermooie vergezichten! Met mondjesmaat werden fleeces, truien en regenjassen in de rugzakken gepropt en liepen we gezwind verder in T-shirt. Even waanden we ons in de tour de France voor mountainbikers toen honderden blitse fietsers ons links en rechts voorbij zoefden ! Gelukkig konden we lijf en leden redden door te veranderen van knooppunt. Verderop liepen we langs een oogstklare boomgaard en sommigen onder ons konden aan hun fruit-hart niet weerstaan en namen "een appeltje

voor de dorst" wel héél letterlijk. De karmijnrode kanjers van appels smaakten verrukkelijk!

We struinden verder langs het Broekbos, over oude smokkelpaden, om zo, grensoverschrijdend, naar het zuidelijk deel van Nederland te stappen en voor we het wisten weer in België te lopen.

Ter hoogte van het gehucht de Plank in Ulvend hielden we even halt in brasserie "t' Bakhuis" voor enkele vloeibare versnaperingen en waar vooral veel poezen zich thuis voelden. Hier was Lieselotte duidelijk in haar nopjes!

Na een korte pauze liepen we keuvelend verder langs verharde en onverharde bossen veldwegen in een adembenemend decor, waar we ons soms in vervlogen tijden waanden. Onderweg verorberden we onze "stuutjes" en om de dorstigen te laven hielden we een iets langere pauze in café "der Pley" in de dorpskern van Noorbeek. Een gezellig Nederlands dorpje juist over de landsgrens.

Moe maar voldaan arriveerden we omstreeks 17u, weliswaar met 15,3km op de teller terug in de herberg. De kamers werden verdeeld, en na een verwikkende douche konden we aanschuiven voor het diner. Ondergetekende zijn gebeden werden verhoord want er stonden (jihaaa!) frietjes met stoofvlees op het menu!

De apotheose van de avond moest nog komen want na ons digestiefje, troonde Geert ons mee naar een apart zaaltje voor wat animatie vertier. Het eerste deel bestond uit het uitbeelden van woorden (*ter info: naam van het gezelschapsspel is "show it"*) en werd geleid door onze charmante quizmaster Fanny.

Vooraf Dominique, Geert, Elisa, Cliff, Eric & Jean Pierre waren hier meester in en het werd op momenten hilarisch.

In het tweede deel haalde Geert enkele transparante attributen tevoorschijn. Deze moesten er voor zorgen dat wijde opengesperde monden een onverstaanbaar taaltje prevelden zodanig dat er iemand kon raden (???) waarover het ging (*ter info: naam van het gezelschapsspel is "speak out"*).

Iedereen gierde en proestte het uit van het lachen !!!

Omstreeks 23u zocht iedereen de kamer op voor een welverdiende nachtrust.

Zondag 17 september: Rond 8.30u deden we ons tegoed aan een sober maar lekker ontbijt, werden de lunchpakketten samengesteld en de kamers ontruimd. Vandaag bezochten Fanny en haar verplegend personeel Valkenburg. Sukanya en Yvonneke op hun beurt kozen voor Maastricht.

Voor de start van de tweede wandeling reden we naar het pittoreske dorpje Teuven, 6km verderop. Opnieuw wachtte ons een verrassing toen we vlak voor de start nog een koffietje gingen drinken in café "Modern". Het interieur van een oud schooltje/annex brasserie was omgetoverd in een rariteitenkabinet met een stevige knipoog naar vervlogen tijden. Pronkstuk was het originele "Decap"-dansorgel dat op verzoek speelde. Meezingen en dansen was de boodschap. Dat laatste deden we dan ook daadwerkelijk. Het was immer niet voor niets Inge's verjaardag !

Rositaatje zorgde steeds keurig voor de ophaling van de centjes als er moest afgerekend worden waarvoor een dikke merci. Iedereen was volledig in de "mood" om opnieuw te vertrekken en het zonnetje was terug in ons voordeel.

Wederom kwamen we langs mooie dalen en fraaie panorama's en soms werd er gekletst en gegiecheld, maar soms genoten we ook van de pracht en de stilte van de natuur. We roken de nakende herfst en keken naar de steeds veranderende wolkenluchten. Ergens in de verte merkten we merkwaardige bomen op met een soort bolvormige nesten. Onze tochtleider wist te vertellen dat dit de maretak of mistletoe betrof. Als een volleerde bio-prof gaf hij een educatieve uiteenzetting over semi-parasieten en symbiose of zo.

Er werden al eens grapjes gemaakt door bijvoorbeeld J.P met zijn overrijpe reizigers...of de paarden met de bevallige amazones die ons pad kruisten. Iemand maakte de opmerking: mooie beesten en de paarden mogen er ook zijn!

Op een bankje vonden we een dozijn maiskolven waarmee de mannelijke deelnemers als fallussymbool poseerden in het landschap ☺.

Inmiddels kwamen we aan knooppunt 78 ongeveer halweg onze tocht. Afhankelijk van de vorm op dit moment splitste hier de groep. De ene liep langs een kortere route van 3,5km naar het eindpunt onder leiding van tochtleider Dominique. De tweede groep, onder de hoede van Geert, maakte nog een extra lus van 7,5km via het Beusdalbos. Bijna iedereen kon beamen dat deze wandeling weliswaar nog mooier was dan de vorige!

Terminus was andermaal "café Modern" waar we op het terras nog nakaartten over deze prachtige dag, Uiteraard vergezeld van een streekbiertje of wijntje en de ondergaande zon.

Afsluiter was ons verrassing restaurant "Moeder de gans" waar we nog genoten van elkaars gezelschap en een heerlijk koud buffet. Rond 21u keerden we terug huiswaarts.

Dit was zeer zeker een prachtig vervolg op vorig jaar met wederom een puike en feilloze organisatie waarvoor dank aan iedereen die er aan meewerkte.

Ik ga afsluiten met de zin:

Voeren, je bracht ons in vervoering !

Deelnemers aan dit wandelweekend waren:

André, Anja, Anne, Brigitte, Christine, Cliff, Danny, Dirk, Dominique, Elisa, Eric, Fanny, Francine, Frank, Geert, Inge, Jan, Jean Pierre, Lieselotte, Marina, Ronald, Rosita, Sonja, Sukanya en Yvonne.

Uw verslaggever van dienst: De Rijcke Ronald